

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De errore illo qui condemnat Ioannem Baptistam. Et de commendatione
ipsius Ioannis. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

na naturæ homines decepiſſe. ¶ Item quum verè ſit mundi redemptor, ſecundum illud ad Tit. 2. Qui dedit ſe metipſum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate, verum pretiũ ſoluit. Pretium verò pœna erat, cuius debitor erat genus humanum. Ergo verè pœnam ſuſtinuit: ergo verũ corpus habuit. Nõ eſt ergo veriſimile quòd re dimendo genus humanum falſam monetã ſoluerit. Præterea ſi corpus Chriſti verum corpus non fuit, ſed vmbra corporis, quomodo verum eſt illud Philip. 2. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortẽ, &c. Et illud 1. Pet. 2. Chriſtus paſſus eſt pro nobis. Et illud Apoc. 1. La-uit nos à peccatis in ſanguine ſuo. Et quòd legitur Ioan. 13. de ablutione pedum apoſtolorum. Ablutio enim contactũ requirit. Si verò dicatur corpus illud cæleſte fuiſſe, ergo impaſſibile fuit: quòd ex diuerſis locis Evangelij conſtat eſſe falſum. Præterea ſecundum hoc non eſt verum quòd legitur ad Hebr. 2. q̄ ſemen Abrahæ apprehenderit. Secundum hoc etiam nunquam comedit vel bibit, cuius contrarium prius oſtenſum eſt.

De errore illo qui condemnat Ioannem Baptiſtam. Et de commendatione ipſius Ioannis.

CAP. XVIII.

¶ Sequitur de errore ſexto, qui ex errore Manicheorũ proceſſit, qui cõdemnat Ioannem Baptiſtã. Cui errori occaſionem dedit quòd legitur Matth. 11. Cũ audiſſet Ioannes in vinculis opera Chriſti, mittens duos de diſcipulis ſuis, ait illi: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Ex quo inferũt Ioannem dubitaſſe de Chriſto, quũ interrogauerit, & propter dubitationem condemnatũ eſſe. Sed nõ ſequitur, ſi interrogauit, quòd dubita-uerit. Interrogauit enim Chriſtus cuius eſſet imago denarij & ſuperſcriptio, Matth. 22. non tamẽ de hoc dubitauit. Item non ſequitur, ſi dubitauit, quòd propter hoc dãnatus fuerit: non enim omnis dubitatio damnabilis eſt. Potuit dubitare utrũ Chriſtus in propria perſona deſcẽſurus eſſet ad inferos, & inde extracturus amicos ſuos, an per aliũ hoc eſſet facturus. ¶ Quòd propter illam dubitationem damnatus nõ ſit, patet per hoc, q̄ Chriſtus poſtquã nuntij Ioannis redierant, tantum teſtimonium dedit Ioanni vocans eum angelum & pluſquam prophetam, & dicẽs quòd inter natos mulierũ maior illo nõ ſurrexit. Et veriſimile eſt, quòd Ioannes ſibi illud non interrogauerit, ſed diſcipulis ſuis qui de Chriſto dubitabant, volens eos per Chriſtũ certificari: quos Chriſtus certificauit: oſtendẽs ſignum impletũ quòd dederat Eſaias de aduentu Chriſti. Eſa. 35. Deus inquit, ipſe veniet & ſaluabit nos: tunc aperientur oculi cæcorũ, & aures ſur-

dorum parebunt, &c. Vnde Dominus ait: Cæci vident, claudii ambulat, &c. Potuit etiam dare occasionem huic errori, quod Ioannes baptista nõ securus fuit Christũ. dicunt enim, q̄ si bonus fuisset, cũ securus fuisset. Sed hoc nou sequitur. Multi enim boni fuerunt, qui tamẽ Christũ corporaliter sequeretur, ne testimonium eius suspectum haberetur: & plus profuit ad cõfirmationẽ fidei testimoniu, quod Ioannes in absentia Christi tulit, quàm si illud in eius presentia tulisset. Simile habes Matt. 4. de illo qui a demonio liberatus erat, qui rogauit Christũ, vt esset cũ eo. Iesus autem non admisit eum, sed ait illi: Vade in domum tuã ad tuos, & nũtia illis quãta tibi Deus fecerit. Et abiit, & cœpit prædicare in Decapoli quãta sibi fecisset Iesus, & omnes mirabantur. Plus profuit prædicatio eius in absentia Christi, quã profuisset in eius presentia. Vt autẽ manifesta fiat falsitas istius erroris, ponamus cõmendationes Ioãnis quæ à scripturis sacris possunt haberi, quæ 16. sunt. ¶ Prima est, q̄ à Prophetis est prænnunciatus, vt Esa. 40. Vox clamãtis in deserto. De eodem habes Matt. 3. Et Marc. 1. Item prænnunciatus est, Mala. 4. Ecce ego mitto angelũ meum. De eodẽ habes Matth. 11. Hic est de quo scriptũ est: Ecce ego mitto angelũ meum. Item prænnunciatus est in Psal. Parauit lucernam Christo meo. De eodẽ habes Ioan. 5. Ipse erat lucerna ardens & lucens. ¶ Secunda est, quod angeli nuntiatione præuenta est eius conceptio & natiuitas: & non cuiuscunq̄ angeli, sed eius qui Christi cõceptionem prænnunciavit. Luc. 1. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deũ. ¶ Tertia est, quod de parentibus sanctis miraculosẽ natus est. Luc. 1. Erant iusti ambo, &c. Et post: Nõ erat illis filius, eò quod esset Elizabeth sterilis, & ambo processissent in diebus iuis. ¶ Quarta est, quod antẽ fuit sanctus quàm natus. Luc. 1. Spiritus sancto replebitur adhuc ex utero matris sue. ¶ Quinta est, quod fuit propheta, ita quod in utero prophetare incœpit, dum exultando in utero, testimoniu Christo dedit, Luc. 1. Vt facta est vox salutationis tua auribus meis, exultraui in gaudio infans in utero meo. Absq; dolo fuit testimoniu illud. Nec solũ fuit propheta, sed etiam plusquã propheta. Matt. 11. Quia Christum digito demonstrauit. Ioan. 1. ¶ Sexta est, quod fuit angelus nomine & virtute, licet non natura. Matt. 11. Chrysof. Puto si non est audacia dicere, quod gloriosior est Ioannes quia homo fuit, & propter meritum virtutis angelus est vocatus, quàm si nomine & natura angelus fuisset. ¶ Septima est, quod Christũ ba-

ptizan
audire
¶ Non
lumba
viden
qui ba
quibus
cator
tibus,
nis sua
non bi
Venit
habeba
in dese
est, qu
deserto
cimag
prædic
ysque
quitreb
tiam ag
est, quo
fuit ei
stum &

De e

DE
parun
rũ erro
dunt pe
nus olt
quã p
dendũ
Trinita
plerũ.
Pater. F
bili aq
gem &
suũ sec
gnition

ptizan

quod vocem patris
audire dignus fuit, dicens: Hic est filius meus dilectus. Matt. 3.
¶ Nona est, quod Spiritum sanctum super Christum in specie col-
umbæ descendere vidit, & dictum est ei à Patre: Super quem
videris spiritum descendere & manentem super eum, hic est,
qui baptizat in Spiritu sancto. ¶ Decima est, quod tria merita
quibus debetur aureola, habuit: virgo enim, & martyr, & prædi-
cator fuit. Undecima est, quod sanctitas eius & Iudæis, & gen-
tibus, & Christianis manifesta fuit. ¶ Duodecima est, quod car-
nis suæ fuit perfectissimus dominator. Luc. 1. Vinum & siceram
non bibit. Matt. 3. Esca eius erat locustæ & mel sylvestre. Et 11.
Venit Ioannes non manducans, neque bibens. Suprà 3. Ioannes
habebat vestimentum de pilis camelorum. Matt. 11. Quid existis
in desertum videre? hominem mollibus, &c. ¶ Tertiadecima
est, quod ipse fuit mundi maximus contemptor. Unde erat in
deserto vsque ad tempus ostensionis suæ ad Israël. Luc. 2. ¶ De-
cimaquarta est, quod regni celestis prædicator: ante ipsum qui
prædicabant, terram promittebant. Luc. 16. Lex & propheta,
vsque ad Ioannem, supple prædicauerunt. Lex autem terrena pro-
mittlebat: ex eo vero regnum Dei euangelizatur. Matt. 3. Pœnitentiam
agite, appropinquabit regnum celorum, &c. ¶ Decimaquinta
est, quod ipse vitiorum fuit zelatissimus persecutor: zelus iste
fuit ei mortis occasio. Mar. 6. ¶ Decimasexta est, quod post Chri-
stum & beatam Virginem dies natiuitatis eius solennis est.

*De erroribus negantibus pluralitatem vel æqualitatem diuina-
rum personarum.*

CAP. XIX.

Destructis erroribus pertinentibus ad diuinam essentiam, vel
eius unitatem, destruendi sunt errores pertinentes ad perso-
narum trinitatem vel æqualitatem. ¶ Ad destructionem vero ho-
rum errorum sufficit ponere testimonia sacre scripturæ, quæ osten-
dunt personarum trinitatem vel æqualitatem. Nullum enim ge-
nus ostensionis cõuenientius est in his quæ sunt supra rationem,
quàm per sacram scripturam. In talibus enim soli Deo de se cre-
dendum est, qui se solus nouit, iuxta verbum Hilarij. Aug. in lib. de
Trinitate: Omnes catholici tractatores, qui de Trinitate scri-
pserunt, quæ Deus est, hoc intendent secundum scripturas docere, quod
Pater, Filius, & Spiritus sanctus vnus sint substantiæ & insepara-
bili æqualitate vnus sit Deus. Ioan. Damascen. Dominus per le-
gem & per prophetas prius, deinde vero per vnigenitum filium
suum secundum quod possibile est, nobis suis ipsius manifestauit co-
gnitionem. Diuina igitur quæ tradita sunt nobis per legem & per